

utaló talajváltásokat a felületen. Összesen 255 régészeti jelenséget azonosítottunk, melyek túlnyomó többsége a késő bronzkori urnamezős kultúra időszakának településéhez, néhányuk pedig a római korhoz, feltételezhetően a már részben megismert villagazdasághoz köthető.

A *késő bronzkori* településjelenségek az egész felületen szórtan helyezkedtek el, az agyagkitermelő, illetve hulladékgyödrök, kisebb árok szakaszok, valamint a földfelszínre épített házhelyekre, esetlegesen elkerítő falra utaló cölöphelyek alkotta egységen belül a helyszíni megfigyelések alapján egyelőre nem állapítható meg pontos rendszer. Rendkívül gazdag leletanyagukat a korszakra jellemző kerámiatöredékek alkotják, nagy számban kerültek elő mind házi, mind vadászott állatok csontjai, továbbá a mindennapi tevékenységek eszközei (feltűnően sok gúla alakú agyagnehezék, orsó gombok és karikák). Fém tárgy mindössze 1 bronz töredék volt.

A *római időszakot* egy félig földbe mélyített ház és feltételezhetően egy DNy-ÉK irányú, egyes részein erősen bolygatott kövezett útként meghatározható sáv jelezte. Elképzelhető, hogy ez az út egykor a korábban feltárt villaépületekhez vezetett. A ház közel szabályos téglalap alakú, K-Ny tájolású, két rövidebb oldalán 3-3, egymással szemben elhelyezkedő oszlophellyel. Egészen csekély mennyiségű leletanyagot találtunk (néhány jellegtelen kerámiatöredéket és állatcsontot). A felület D-i felét leginkább egy árokrendszer határozta meg, mely főleg a DNy-i részben koncentrálódott, de egyik eleme K-Ny irányban a teljes területen átfutott. Datálása az erősen vegyes összetételű anyag miatt nem egyértelmű. A feltárás bebizonyította: a Potzmann-dűlő területén eddig ismert két lelőhely összefügg, tulajdonképpen egyetlen hatalmas kiterjedésű lelőhelyet alkot.

POLGÁR PÉTER

355. Sorkifalud határa

(Vas megye) U, B, V, Ró, Á

A Szombathely–Hévíz közötti 400 kV-os távvezeték Vas megyei szakaszának építését megelőzően régészeti feltárást végeztünk a település több pontján.

Rétútra-dűlő: 2008. november 4-én a tervezett 42. oszlophely építéséhez kapcsolódóan 56 m²-t kutattunk (Hrsz.: 0160/2). A szakfelügyelet során nagyobb mennyiségű kerámiatöredék került elő, de azok régészeti jelenséghez nem kapcsolódtak. Az altalaj kb. 80 cm mélyen jelentkezett, felette vastag agyagos réteg és igen vékony humuszos réteg volt. A gépi humuszolás után megtisztított teljes felületen sem tudtunk objektumot azonosítani. A szórvány cserepek nagy része őskori (neolitikum, vaskor), néhány darab római kori (terra sigillata töredék), valamint egy kis százaléka az Árpád-kor időszakát képviseli.

Taródháza tsz-major: 2008. november 4–7. között a tervezett 44. oszlophely építéséhez kapcsolódóan 64 m²-t kutattunk (Hrsz.: 0263/1). A szakfelügyelet alatt az egyik

láb helyén két objektum feltárta került elő, tetején őskori, durva kavicsos soványítású kerámialeletekkel. A gépi humuszolás után az oszlophely két lábát érintően sötét elszíneződéseként jelentkeztek a régészeti jelenségek, nem egyértelmű körvonalakkal. Sikertelenül tisztáztunk a jelenségek széleit és kapcsolatait. Végül 3 objektumot találtunk, mindegyike őskori, a késő bronzkori halomsíros kultúra emlékei. Az egyik objektum valószínűleg temetkezés lehetett, de benne – a rengeteg és változatos formákat mutató kerámiaedény és markáns faszénréteg mellett – csak minimális mennyiségű kalcinátumot találtunk. A 3. objektumból szintén gazdag leletanyag származott, melynek jelentőségét a betöltéséből előkerült apró bronzdarabok és bronzsalakdarabok tovább erősítik.

Munkatárs: Isztin Gyula.

NAGY MARCELLA

356. Sóly, református templom

(Veszprém megye) Á

A templom 2008 őszén végzett megelőző régészeti feltárása a padlófelújítási munkákhoz kapcsolódott. A román kori műemlék templom felújítása évek óta folyik. A templommal hozható összefüggésbe az 1009-re datált írott forrásban szereplő sólyi kápolna említése.

A teljes felületű feltárás során a ma álló templomot megelőző és a felépítését követő objektumokat azonosítottunk. A templomot a leletanyag alapján a 13. századra datálhatjuk.

A templomnál korábbi kőfalmaradványt és alapárkokat találtunk a templomhajó É-i felében, míg a templomhajó D-i felében és a szentélyben egy körteget és abba ásott kisgyermeksírokat tártunk fel. A szórványos leletanyag egy része kora Árpád-kori.

A már álló templomba – egy kivételével a templomhajóba – ásott 14 sírt tártunk fel, közülük egy kettős felnőtt sír, a többi gyermek vagy fiatal korú.

Azonosítottuk az Iparművészeti Múzeumban őrzött 1724-es festett fakarzat oszlopainak eddig ismeretlen helyét és egy azt megelőző újkori fakarzat támaszhelyeit is.

Munkatársak: Kiss Róbert régésztechnikus, János Judit, Bakonyi Regina régészhallgatók, Csajka Ferenc.

RÁCZ MIKLÓS

357. Sóly, református templomtól délre

(Veszprém megye) Á, Kú, Ú

A templom közvetlen szomszédságában lévő telek hossz tengelyében jelöltük ki első kutatóárkunkat 40 m hosszán és 2 m szélességben. A kutatóárok Ny-i felében több falmaradványra bukkantunk. Egy nagyjából É–D irányú többszartú ház bontakozott ki. A falakat szabálytalan alakú mészkőből, erősen meszes, homokkal, murvával kevert habarcsba rakták. A falak vastagsága 80–90 cm. A falrakás módja kissé elnagyolt, nem törekedtek tökéletesen egyenes falsík kialakítására. A D-i helyiségben